JOHÁNEK Z NEPOMUKU

vydává Matice sv. Jana Nepomuckého

SVATÝ JENE NEPOMUCKÝ, ORODUJ ZA NÁS

Dnešní doba opět ukazuje nutnost jasné střelné modlitby **„Svatý Jene Nepomucký, oroduj za nás“**. Sekularizace je dnes běžně používaný pojem, který se podává všemi možnými způsoby jako nezávadná alternativa všem osvědčeným hodnotám. Je to však obrovské nebezpečí způsobující devastaci lidské duše a z toho vyplývající následky jsou dnes zcela jasné. Tam, kde není Bůh, je prázdnota, kterou okamžitě využije nepřítel. Pokud však vítězí víra, duše se rozzáří a překoná všechny útoky zla, důkazem toho jsou životy světců, tedy i našeho významného patrona a ochránce.

V měsíci březnu jsme si připomněli 629 let od mučednické smrti sv. Jana Nepomuckého několika tematickými akcemi. V přednášce Mgr. Michala Červenky jsme měli možnost poznat svatojánské památky v našem regionu.

Duch gotiky k nám zavál 19. března v hudebním sále na arciděkanství skutečnou raritou – koncertem „Středověká mše v době umučení svatého Jana z Pomuku“, kde zahrál hlavní protagonista projektu profesor Tomáš Hála na dobové nástroje (spinettino, clavicimbalum, varhany) za doprovodu Anny Petrtylové (zpěv) a Marka Žihly (zpěv). Významnou událostí koncertu bylo vystavení originálů pergamenových rukopisů notového záznamu z konce 14. století.

Vyvrcholením byla samozřejmě v den výročí 20. března nedělní mše svatá v poutním kostele, kde hlavním celebrantem byl pomocný biskup českobudějovický Mons. Pavel Posád, který ve svém kázání připomněl další významné výročí, a to sto let od smrti bl. Karla I. Habsburského, a na závěr požehnal relikviářem s ostatky tohoto světce, mírotvůrce, ctitele našeho mučedníka a posledního krále v Čechách. Velmi nás potěšilo, že pozvání do Nepomuku přijal v tento den osobní pobočník arcivévody Karla Habsbuského, komandér papežského řádu sv. Řehoře

Začíná jarní pouť

Hlavním celebrantem byl biskup Pavel Posád

Mše se zúčastnil Dr. Milan Novák, osobní pobočník Karla Habsburského a „Pětatřicátnící" – pěší pluk z Plzně

Sbor Canto Nepomucenum

Velikého, komtur řádu sv. Jiří, evropského řádu Domu Habsbursko-Lotrinského a představený modlitební ligy bl. Karla I. v ČR PhDr. Milan Novák s manželkou Mgr. Ninou Novákovou, poslankyní Parlamentu ČR, předsedkyní Matice staroboleslavské a jednou ze strážců Palladia země české.
Další bohatý poutní program nás čeká v měsíci květnu v podobě mší svatých, výstav a koncertů. Po dvou letech komplikované pandemie se nám podařilo připravit výstavu obrazů akademické malířky Victorie Kodl-Janotové z Norimbeka v kostele sv. Jakuba Většího, kde nám tato umělkyně představí své dílo k poctě sv. Jana Nepomuckého, jehož je velkým ctitelem. Po vernisáži rozezní místní varhany při komorním koncertu pan Vojtěch Novák.
Hlavní mši svatou 15. května bude celebrovat generální vikář Českobudějovické diecéze Mons. David Henzl. Následně se členové Matice sv. Jana Nepomuckého zúčastní pražských Navalis.
Ve spolupráci se Svatojánským muzeem je na 22. května připraven koncert Horácké cimbálové muziky ze Žďáru nad Sázavou s programem připraveným ke 300. výročí blahořečení sv. Jana Nepomuckého a vysvěcení poutního kostela na Zelené hoře. Návštěvníci si budou moci poslechnout lidové svatojánské poutní písně a úryvky z barokních kázání.
V dnešní společnosti se preferuje jednosměrná bezduchá zábava nevalné nadčasovosti, překonat takovou skutečnost lze jen skrze modlitbu opravdového umění tryskajícího v tónech, barvách či básních z nádherného světa Ducha Svatého. Před několika dny jsem slyšel příběh jednoho afrického biskupa, který dlouhodobě řešil velmi těžkou situaci křesťanů ve své zemi. Při jeho vroucí modlitbě se mu zjevil Pán Ježíš a podával mu meč, když biskup uchopil zbraň do svých rukou změnila se na RŮŽENEC.

Přeji z celého srdce všem, aby ve svých modlitbách oživili sílu Panny Marie Fatimské a sv. Jana Nepomuckého.

Václav Česák, předseda Matice sv. Jana Nepomuckého

APOKALYPSA, DOBA, VE KTERÉ ŽIJEME

Na Zelený čtvrtek jsem se po dvou letech „covidové pauzy“ opět zúčastnil mše svaté v českobudějovické katedrále na tzv. Missa chrismatis“, kdy se všichni kněží shromáždí okolo biskupa a jsou svěceny posvátné oleje – odtud i její název. Bylo to krátce po tom, co v presbytáři katedrály byly instalovány tapisérie, které vytvořil celosvětově uznávaný umělec, teolog a jezuita P. Marko Rupnik. Když jsem tapiserie poprvé viděl, zpočátku nebyly nijak oslovující. Při kázání biskupa jsem však seděl přímo v presbytáři a maje je přímo před očima, začal jsem jednotlivé obrazy kontemplovat a hlouběji si je uvědomovat.

Kladl jsem si otázku: „Co je to za doba, ve které žijeme?“ A najednou jakoby moje srdce začalo hořet poznáním. Apokalyptické výjevy na zdi kostela jsou ve světě něco ojedinělého, přesto však prorockého. Dostal jsem odpověď na svoje otázky směřované k Bohu: *Dobu, ve které žijeme, lze směle nazvat apokalyptickou! Ne v tom smyslu, že by měl nastat konec světa, či přijít nějaké velké Boží zjevení skrze Kristův příchod. Ale v tom smyslu že duch, který jednou v plnosti ovládne dějiny těsně před jejich koncem, působí dnes silně ve světě.* A Bůh nám to dává částečně poznat.

Je tomu skutečně tak, jaké jsou znaky tohoto „apokalyptického ducha vzpoury“ proti Bohu? Můžeme pozorovat minimálně tři až čtyři jeho projevy. V Apokalypse se hovoří o lokálních válkách, lidé budou utíkat. Války a migrace jsou doslova na denním pořádku, média jsou tím zahlcena. Druhým znakem je vzbouření přírody. I to pozorujeme, vždyť zvrácený Green deal je reakcí, pokusem si přírodu usmířit. Lidstvo je také ohrožováno pandemií covidu, ať už covid-19 pochází z laboratoře, či z divné mutace v přírodě. K tomu nás farmaceutické loby straší dalšími vlnami a nutí nás k vakcinaci a covid pasům, jako jediné cestě záchrany. Opět další ze znaků nesvobody posledních časů.
Ale nejvýraznějším znakem je odpad od Boha a neláska mezi lidmi. „Jedna bude vzata a druhá ponechána“, hovoří Bible o posledních časech. To rozdělení lidí je patrné, a nejvíce v oblasti duchovní. Na jedné straně je to obrovský společenský a mediální tlak eliminovat víru ze společnosti, na druhé hrstka těch, kteří přes výsměch světa zůstávají Kristu věrni. Zkuste někoho obrátit? Setkáte se s lhostejností jakoby Bůh a křesťanská víra byla mimo realitu lidského chápání. „Nemám čas“ … se sebou něco dělat, je nejčastější výsledek naší evangelizace u nevěřících. A to je opět jeden z klíčových znaků apokalypsy, jak to Ježíš připomíná ve svých podobenstvích. „Ženich přišel a dveře na hostinu nebeského království se zavřely“. Lidé si myslí, že mají spoustu času na pokání a obrácení. Ne, lidé nemají čas.
Naivně jsem si myslel, že covid pandemie povede k modlitbě, věřící se vrátí do kostelů. Pozorujeme však pravý opak, což je další z apokalyptických znaků: Přes tresty, které Bůh na lidi pro jejich pýchu dopouští, oni se ještě více od Boha odklánění a zatvrzují.

Chtěl bych však skončit tuto úvahu něčím pozitivním. A to jsou Ježíšova slova pro tuto dobu: *„Když vidíte, že čas je blízko, zdvihněte hlavu, neboť to je čas vašeho vykoupení.“* To znamená, že se nemáme bát, že by nás Bůh nechával samotné. Právě naopak, bude se čím dál jasněji ukazovat, že naděje, ke které můžeme upřít svůj život, je správná. Na rozdíl od snah politiků a mocných, přivlastnit si tento svět. A na závěr ještě jedna myšlenka: Co máme v této apokalyptické době dělat? Vlastně už nic, jenom jediné, zachovat svoji víru. Nic jiného se vlastně ani dělat nedá a jedině to po nás Bůh žádá. Zachovat svou víru, jako svědectví těm, kteří Boha ještě nepoznali.

P. Jiří Špiřík, farář nepomucký

SVATOJÁNSKÉ MUZEUM – SEZONA 2022

Od 16. 4. 2022 je vystaven ve Svatojánském muzeu nový exponát – procesní socha z 18. stol. „Svatý Jan Nepomucký zpovídá královnu“, která je vypůjčena ze ŘKF Bavorov a bude k vidění do 31.10. 2022.

Zpověď královny Žofie

Příprava nové expozice

Svatojánské muzeum v Nepomuku ve spolupráci s městem Nepomuk a Maticí sv. Jana Nepomuckého vytvoří novou expozici, nazvanou:

Ať pro nás toto světlo svítí – Habsburkové a sv. Jan Nepomucký.

Bude otevřena na podzim tohoto roku. V letošním roce si totiž připomínáme 100. výročí úmrtí posledního českého krále, blahoslaveného Karla I. Habsburského. Naším záměrem je prokázat vděčnost rodu Habsburků za zájem, jejž věnoval našemu světci; chceme připomenout některé historické souvislosti s tímto zájmem spjaté ve stálé expozici. Perlou této expozice bude moderní bronzový relikviář s ostatkem blahoslaveného Karla I. Ostatek bude osobním darem rodu Habsburků světcovu rodišti, což je mimořádná pocta nejen pro Nepomuk, ale i pro celý Plzeňský kraj, protože půjde o jedinečný exponát v rámci kraje. Na expozici spolupracujeme s PhDr. Milanem Novákem, komandérem papežského řádu sv. Řehoře Velikého, komturem řádu sv. Jiří – evropského řádu Domu Habsbursko-Lotrinského, představeným Modlitební ligy císaře Karla I. Rakouského za mír mezi národy v českých zemích, a osobním pobočníkem arcivévody Karla Habsburského.

PhDr. Milan Novák byl také přítomen spolu se svou manželkou Mgr. Ninou Novákovou na poutní mši sv. slavené letos v Nepomuku v neděli 20. března. Celebroval ji pomocný biskup českobudějovický Pavel Posád a z Českých Budějovic byl pro tuto příležitost dovezen relikviář s ostatky bl. Karla I.

Celý habsburský rod, pro nějž byl katolicismus jedním z hlavních znaků politické moci, ctil sv. Jana Nepomuckého. Byl nejen patronem jejich domu, ale především se Habsburkové osobně zasloužili o Janovo blahořečení a svatořečení, měli nepomuckého světce ve velké úctě a často navštěvovali jeho hrob či rodiště. V kronice nepomucké fary lze například přečíst následující zápis: *„Roku 1833 dne 1. srpna Jeho císařské a královské Veličenstvo Císař František I. za doprovodu císařovny Karoliny Augusty, kostel Sv. Jana Nepomuckého navštívil. Po modlitbě si chrámovou architekturu prohlédli, načež císař pronesl tato slova: „Vždy krásný kostel". Císařovna dvakrát zopakovala: „Tak to je tedy to místo, kde se Sv. Jan narodil." Portál kostela byl ozdoben květinami a nesl iniciály císařského páru F a C. Jedno oko nezůstalo dojetím suché a jedno srdce nepohnuté."*

Ve Svatojánském muzeu máme zatím jeden exponát ukazující sepětí habsburského rodu s naším světcem. Je to obraz, trvale vystavený, z roku 1877, nazvaný „Jan Nepomucký podává dopis vladaři". Zobrazuje scénu jednoho Janova zázraku. Habsburský císař Leopold I. (nar. 1740) přijímá zapečetěnou obálku od muže v černé klerice, kterého nezná a o němž mu ani jeho komorník nedovedl říci, jak by se mohl k císaři dostat. V obálce je list s žádostí jedné chudé vdovy o zproštění vojenské povinnosti pro jejího jediného syna. Jak bylo tehdy zvykem, na hrob nepomuckého mučedníka ve svatovítské katedrále kladli lidé obálky se svými prosbami s nadějí, že budou vyslyšeni. Na obraze v pozadí je namalována ona klečící vdova u hrobu Nepomukova. Císař pochopil, že jej navštívil sám Jan z Pomuku a vdovinu prosbu vyslyšel. Je třeba dodat, že v té době nebyl Jan ještě svatořečen.

Těšíme se, že naše muzeum bude obohaceno o další exponáty dokládající úctu Habsburků k nejznámějšímu českému světci a věříme, že to bude obohacující i pro návštěvníky muzea. Je pro nás velkou ctí, že můžeme novou expozici vytvořit.

Štěpánka Kodýdková, ředitelka Svatojánského muzea v Nepomuku

ZÁZRAKY ÚCTY SVATO-JANSKÉ

7. Moric Adolf, vévoda Saský, biskup Litoměřický, jel na začátku r. 1731 z Drážďan do Prahy. Když pak v průvodu dvou šlechticů svého komonstva jel na voze šestispřežném přes most nedaleko Libochovic, splašili se přední koně, tak že vůz se úplně převrátil a pak i se šesti koňmi se skácel do řeky. Všecky tabule skleněných oken ve voze byly roztříštěny; ale vévoda biskup, kterýž v pádu s mostu byl vroucně ku sv. Janu Nep. o pomoc volal, netoliko zůstal na živu, ačkoli padl hlavou dolů na spodní sedadlo vozu, ale neutrpěl žádného poranění, jedině že na obličeji něco málo byl rozedřen, kteráž to rána se brzy zahojila.

8. U Rychnova v Čechách měli jistí rodičové malého synáčka, jehož vychovávali v nábožnosti a úctě ke sv. Janu Nep. Roku 1731 byl chlapec ten pokousán na lýtku od vzteklého psa a sice bylo mu několik těžkých ran způsobeno. Rodiče spolu s dítkem v úzkosti své volali důvěrně o pomoc ku sv. Janu Nep. a nebyli sklamáni ve své důvěře, neboť za několik dní byl chlapec úplně vyhojen a zůstal zdrav. Spatřiv obrázek téhož sv. mučeníka zvolal: „Můj otec, můj otec mně pomohl?“ Matka na poděkování Bohu za to dobrodiní vykonala téhož r. 1731 pouť ku hrobu sv. Jana do Prahy.

Vybráno z Dědictví svatojánského, číslo 64, Praha 1878

Koncert v hudebním sále Arciděkanství - Tomáš Hála, Anna Petrtylová a Marek Žihla

Časopis JOHÁNEK vydává Matice sv. Jana Nepomuckého, Přesanické nám. 1, 335 01 Nepomuk. Časopis je neprodejný.